

UDK 81'366.52
811.163.42'52
811.161.1'52
Pregledni članak
Prihvaćeno za tisak 11. 10. 2002.

Marina Radčenko
Zagreb

Mocijska tvorba u hrvatskom i ruskom jeziku

U radu se uspoređuje morfemsko ustrojstvo hrvatskih i ruskih imenica u kojima morfemi sa značenjem »muški spol« stoje nasuprot morfemima sa značenjem »ženski spol«. Analiza se temelji na strukturalističkom pristupu morfološkom sustavu koji je proveden u radovima Josipa Silića (*Morfologija hrvatskoga jezika*, Zagreb 1995 i *Hrvatski jezik 2*, Zagreb 2001). Prvo se prikazuje raspodjela hrvatskih i ruskih imenica na muški, ženski i srednji rod te se određuje razlika između sociološkog pojma »spol« i gramatičkog pojma »rod«. Zatim se raščlanjuje morfemsko ustrojstvo hrvatskih i ruskih imenica u kojima se pomoću odgovarajućih morfema uspostavlja opreka po spolu. To su imenice koje znači (1) vršitelja radnje, (2) trpitelja radnje, (3) nositelja osobine, (4) sljedbenika kakva učenja, pokreta ili pravca, (5) pripadnika naroda ili stanovnika naseljenog mesta.

Rod hrvatskih i ruskih imenica

U kategoriji gramatičkoga roda oba jezika imaju trojni sustav te razlikuju muški, ženski i srednji rod prema oblikotvornom morfemu (nastavku) u nominativu jednine. Nastavci imenica u nominativu uglavnom se podudaraju u ruskom i u hrvatskom jeziku.

Nominativ jednine imenica muškoga roda ima oblikotvorne morfeme *-ø* (rus. *брат-ø*, *дом-ø*, hrv. *vòjnìk-ø*, *gràd-ø*), *-o* (rus. *городиùк-o*, *хлебуик-o*, hrv. *Márk-o*, *pospánk-o*) i *-e* (rus. *мостиùш-e*, *подлас्तéрь-e*, hrv. *Hívoj-e*).

Nominativ jednine imenica ženskoga roda ima oblikotvorne morfeme *-a* (u ruskom jeziku i *-я*) (rus. *сестр-á*, *земл-я*, hrv. *mâjka*, *kùć-a*), *-ø* (rus. *пá-достъ-ø*, *ноч-ø*, hrv. *ràdost-ø*, *nôć-ø*) i *-e* (samo u hrvatskom jeziku: *Jél-e*).

Nominativ jednine imenica srednjega roda ima oblikotvorne morfeme *-o* (rus. *сел-ó*, hrv. *sèl-o*), *-e* (rus. *нóл-e*, hrv. *pòlj-e*) i *-ø*. Nastavak *-ø* u nominativu imaju hrvatske imenice s osnovom na *e//en* i na *e//et*: *ime-ø* (genitiv *imen-*

*a), dijéte-*ø (genitiv *djètet-a*). Ruski lingvisti u imenicama srednjega roda tipa *ú.мя* i *дumá* izdvajaju kao nastavak morfem *-a* (ortografski *-я*): *ú.м'-/a/* (*ú.мя*), *dum'-/á/* (*дumá*) i sl. Smatramo da to nije zadovoljavajuće rješenje. Završni su samoglasnici u imenicama *dijéte* i *дumá* refleksi praslavenskog nazala *ę* (**dětę*), a izrazi *-et-* i *-at-* u zavisnim padežima (genitiv jednine: *djèt-et-a* i *dum'-ám-u*) potječe od izraza koji je u zavisnim padežima nekadašnje sklonidbene vrste stajao nasuprot izrazu *ę* u nominativu. Ne smijemo zaboraviti da prikaz jezičnog sustava u jednom vremenski određenom razdoblju mora biti uskladen s činjenicom povjesnog razvoja jezika, što znači da sinkronija ne smije demantirati dijakroniju, a dijakronija ne smije demantirati sinkroniju. Zato izraz *-a-* (*-я-*) u nominativu jednine ruske imenice *дumá* ne možemo razmatrati odvojeno od izraza *-am-* (*-ят-*) u zavisnim padežima (osim akuzativa). Ako prihvativimo činjenicu da alomorf *-am-* u genitivu jednine stoji nasuprot alomorfu *-a-* u nominativu jednine, onda postaje očito kako nasuprot genitivnom morfemu *-u* stoji nominativni morfem *-ø*: *dum'-á-ø* / *dum'-ám'-u*. Isto tako i u hrvatskoj imenici *dijéte* alomorf *-e-* u nominativu jednine stoji nasuprot alomoru *-et-* u zavisnim padežima (nominativ *dijét-e-ø*, genitiv *djèt-et-a*). Dakle, oblici *dum'-á-ø* / *dum'-ám'-u* i *dijét-e-ø* / *djèt-et-a* genetski se podudaraju u oba jezika. Na isti se način može protumačiti i morfemsko ustrojstvo imenica *íme* i *ú.мя* (praslavenski **jьmę*): nominativ jednine *ím-e-ø* i *ú.м'-a-ø* (ortografski *ú.м-я-ø*), genitiv jednine *ím-en-a* i *ú.м'-ен-u* (ortografski *ú.м-ен-u*). Zato smatramo da bi bilo logično razmatrati ruske imenice tipa *дumá* i *ú.мя* kao imenice srednjega roda s nastavkom *-ø* u nominativu jednine i s osnovom na *a/am* (*я/ям*) i na *a/en* (*я/ен*).

Imenice stranoga podrijetla s osnovom na samoglasnik u ruskom jeziku najčešće pripadaju srednjem rodu (*кyné*, *makcú*, *бра*, *denó*, *pazý* itd.). U nekim se slučajevima rod takvih imenica određuje prema rodu zajedničkog pojma kojem pripadaju pojedini nazivi. Tako je riječ *авенію* ženskog roda kao i ruska imenica *é лица* (ulica), a *сирóкко* je muškoga roda kao i riječ *вéтер* (vjetar). Izvorne ruske imeničke osnove završavaju u pravilu na suglasnik, zato se imenice stranoga podrijetla s osnovom na samoglasnik u ruskom jeziku ne sklanjaju. Gramatike ruskoga jezika često svrstavaju nesklonjive imenice u tzv. nultu sklonidbu (rus. *нулевое склонение*), čija se paradigmasta od homonimičnih oblika s nastavkom *-ø* u svim padežima (Русская грамматика I, 1982: 506). S time se, međutim, ne možemo složiti. Nulti nastavak dobiva lingvističku relevantnost samo po odnosu prema markiranom članu opozicije, tj. odsutnost glasovno izraženog nastavka u nekom obliku paradigmе mora biti suprotstavljena glasovno izraženim nastavcima u drugim oblicima te iste paradigmе. Dovoljno je da nasuprot nastavku *-ø* stoji samo jedan formalno izraženi nastavak. Primjerice, hrvatske imenice ženskoga roda tipa *nòć-ø* mogu imati u svim zavisnim padežima jednine (osim akuzativa) nastavak *-i* (u instrumentalu je moguć i nastavak *-(j)ū* (*nòć-ū*), a nastavak *-i* se pojavljuje ako se imenica rabi s prijedlogom ili s kakvom pridjevnom riječju: (*s*) *ðv-om nòć-i*). Nastavak *-ø* u nominativu i akuzativu izdvaja se na temelju usporedbe s nastavkom *-i* u svim drugim oblicima deklinacijske paradigmе. Ruske imenice stranoga podrijetla s osnovom na samoglasnik imaju iste oblike u svim padežima (nom. jed. *кино*, gen.

jed. *кино*, dat. jed. *кино* itd.). Radi se, dakle, o imenicama koje nemaju nastavak.

U hrvatskom jeziku imenice stranoga podrijetla kojima osnova u nominativu završava na samoglasnik pripadaju u pravilu muškom rodu i sklanjaju se kao imenice muškoga roda s osnovom na suglasnik: nom. jed. *klišē-ø*, gen. jed. *klišē-a*, dat. jed. *klišē-u* itd.

Za razliku od hrvatskog ruski jezik kategoriju roda izražava samo u jednini. Zato imenice koje imaju samo množinski oblik (tzv. imenice pluralia tantum) u ruskom jeziku nemaju rod (*сЕмк-и*, *вес-ы*, *дроб-а* i sl.).

Razlika između roda i spola

Gramatičku kategoriju roda treba razlikovati od semantičkog pojma spola. Primjerice, hrvatska imenica *vôjvoda* ženskoga je roda, ali muškoga spola. Ona se sklanja kao imenica ženskoga roda s nastavkom *-a* u nominativu jednine, a njezin spoj s kakvom pridjevnim riječju pokazuje da je muškoga spola: *hrábar-ø* *vôjvod-a*, *nâš-ø* *vôjvod-a* itd. (Silić, 2001: 22). Isto je i u ruskom jeziku: *xpáбр-ый*, *воевóд-а*, *наи-ø* *воевóд-а* itd. Ruski gramatičari, međutim, utvrđuju pripadnost rodu *sintagmatski*: za njih je imenica *воевóда* muškoga roda budući da pridjevi koji s njom stupaju u vezu imaju u nominativu jednine nastavke *-ои*, *-ыи* ili *-ии* (Русская грамматика I, 1982: 465).

Smatramo da sintagmatika nije problem morfologije te prilazimo odredivanju gramatičkoga roda imenica *paradigmatski*, polazeći od toga da u samoj riječi mora biti oznaka roda izražena pomoću odgovarajućih oblikotvornih morfema. U tom slučaju imenice tipa *воевóда*, *юноша*, *дядя* pripadaju istom gramatičkom rodu (ženskom) kao i imenice tipa *сестрá*, *мётя* zato što se njihovi oblikotvorni morfemi podudaraju: nom. jed. *воевóд-а*, *юнош-а*, *дяд'-а/дядя*, *сестр-á*, *мём'-а/мётя*, gen. jed. *воевóд-ы*, *юнош-и*, *дядя-и*, *сестр-ы*, *мём-у*, dat. jed. *воевóд-e*, *юнош-e*, *дяд-e*, *сестр-é*, *мём-e* itd. U spojevima imenica *воевóда*, *юноша*, *дядя* s pridjevnim riječima u jednini nameće se spol (muški), pa se kaže *храбрый воевóда*, *высокий юноша*, *лой дядя* i sl. Međutim, *spol* je sociološki, a *rod* lingvistički, tj. gramatički pojam. Dakle, pojam *spol* ne pripada morfologiji, nego leksikologiji.

Ruske imenice s jako izraženom ocjenom koje imaju nastavak *-a* u nominativu jednine i mogu se odnositi na osobu muškoga spola ili na osobu ženskoga spola (*сиром-á*, *ябед-а*, *грязнÉл'-а/грязнÉля* i dr.) u ruskim se gramatičkama svrstavaju u posebnu skupinu i definiraju kao tzv. imenice zajedničkoga roda (rus. *существительные общего рода*). Paradigmatski pristup utvrđivanju roda dopušta nam da govorimo o pripadnosti takvih imenica ženskom gramatičkom rodu zato što se one sklanjaju kao imenice tipa *сестрá*, *мётя* i sl. Na spol ovih imenica upućuje najčešće spoj s pridjevnim riječju: *кРÉгл-ый* *сиром-á* (muški spol) i *кРÉгл-ая* *сиром-á* (ženski spol), iako su moguće i konstrukcije tipa *он так-áя плáкс-а* i *она наи-ø запевáл-а*.

Ruske gramatike na prvo mjesto stavljuju deklinacijske tipove, a zatim sintagmatski određuju kojega su roda imenice, po kojem se tipu dekliniraju, pa se tako kaže da se po istom deklinacijskom tipu sklanjavaju imenice ženskoga (*ce-cmpá*), muškoga (*íonoša*) i zajedničkoga (*cupomá*) roda s nastavkom *-a* (ortografski *-a* i *-я*) u nominativu jednine (Современный русский язык, 2001: 407). Iz toga, međutim, ne proizlazi da je nastavak nominativa jednine uvijek, automatski pokazatelj deklinacijskoga tipa. Ne smijemo zaboraviti na gramatičku homonimiju. Imenice *день-ø* i *дань-ø* pripadaju različitim deklinacijskim tipovima, iako u nominativu jednine imaju nulti nastavak. Deklinacijski se tip izvodi iz deklinacijske strukture oblika i prepoznaje se po odnosu oblikotvornog morfema u nominativu prema oblikotvornim morfemima u zavisnim padežima: nom. jed. *день-ø* i *дань-ø*, gen. jed. *дн'-/a/* (*дня*) i *дán-и* itd. Upravo se na taj način provodi i paradigmatsko utvrđivanje gramatičkoga roda, to jest na temelju usporedbe nominativnih nastavaka imenica s nastavcima u zavisnim padežima.

Hrvatski i ruski mocijski morfemi

Mocijski morfemi služe za izricanje spola – muškog i ženskog. Usporedba mocijskih morfema u hrvatskom i ruskom jeziku provodit će se na temelju teoretskih stavova Josipa Silića, čiji se strukturalistički pristup morfološkoj problematici razlikuje od tradicionalnog pristupa koji je proveden u većini hrvatskih i ruskih gramatika. U svojoj analizi koristili smo se ovim radovima Josipa Silića: *Morfologija hrvatskoga jezika* (Zagreb, 1995), *Hrvatski jezik 2* (Zagreb, 2001) te poglavje »Mocijski morfemi« iz *Gramatike hrvatskoga jezika* (u rukopisu).

Imenice u kojima se pomoću odgovarajućih morfema uspostavlja opreka po spolu mogu značiti vršitelja radnje, trpitelja radnje, nositelja osobine, pristašu kakva pravca ili učenja te pripadnika naroda ili stanovnika naseljenog mesta.

Prema modelu »vršitelj radnje« tvore se najčešće imenice koje znače zanimanje. Uzmimo, na primjer, imenicu »*ùčitelj*«, čije morfemsко ustrojstvo izgleda ovako: *ùč-i-telj-ø-ø*. Morfem *-telj-* znači »koji« ili »vršitelj radnje«, morfem *-ø-* znači »onaj« ili »muška osoba«, a morfem *-ø* znači »muški rod«. Ženski mocijski parnjak »*ùčitéljica*« ima morfemsko ustrojstvo *ùč-i-telj-ic-a*, gdje morfem *-ic-* znači »ona« ili »ženska osoba«, a morfem *-a* znači »ženski rod«. Dakle, nasuprot morfemu *-ø-* sa značenjem »muška osoba« stoji morfem *-ic-* sa značenjem »ženska osoba«. Na taj se način uspostavlja suodnos »muški spol«: »ženski spol«. Nasuprot morfemu *-ø* koji znači »muški rod« stoji morfem *-a* sa značenjem »ženski rod«. Ruske imenice »*учíтель*« i »*учíтельница*« imaju slično morfemsko ustrojstvo: *уч-ú-tel'ø-ø-ø* i *уч-ú-tel'-nič-a*. Nasuprot morfemu *-ø-* koji znači »muška osoba« stoji morfem *-nič-* koji znači »ženska osoba«, a nasuprot morfemu *-ø* koji znači »muški rod« stoji morfem *-a* sa značenjem »ženski rod«.

Morfemi koji imaju značenje »vršitelj radnje« često se podudaraju u oba jezika: *-ač-* (*pjèv-áč-ø-ø* : *pjev-àč-ic-a*) i *-ač-* (*скрип-áч-ø-ø* : *skrip-áč-k-a*), *-ant-*

(*labòr-ant-ø-ø* : *labor-ànt-ic-a*) i *-ант-/янт-* (унчиверс-áнт-ø-ø : универс-áнт-к-а¹, симул-ýнт-ø-ø : симул-ýнт-к-а), *-är-* (*slik-är-ø-ø* : *slík-ar-ic-a*) i *-арь-/ар-/яр-* (секрет-áрь-ø-ø : секрет-áр-и-а, мал-ýр-ø-ø : мал-ýр-и-а), *-ăš-* (*košark-ăš-ø-ø* : *košark-ăš-ic-a*) i *-аи-* (торг-áи-ø-ø : торг-áи-к-а), *-ăt-* (*advòk-ăt-ø-ø* : *advok-ăt-kinj-a*) i *-ам-* (делег-áм-ø-ø : делег-áм-к-а), *-en-* (*üč-en-ik-ø-ø* : *üč-en-ic-a*) i *-ен-* (уч-ен-ик-ø-ø : уч-ен-иц-а), *-ent-* (*asist-ent-ø-ø* : *asist-ent-ic-a*), i *-ент-* (студ-éйт-ø-ø : студ-éйт-к-а), *-er-* (*spik-er-ø-ø* : *spik-er-ic-a*) i *-ер-* (трéн-ер-ø-ø : трéн-ер-и-а), *-graf-* (*daktil-ò-graf-ø-ø* : *daktil-ò-graf-kinj-a*) i *-граф-* (гео-грáф-ø-ø : гео-граф-иц-а), *-ist-* (*specijál-ist-ø-ø* : *specijál-ist-ic-a*) i *-ист-* (связ-йст-ø-ø : связ-йст-к-а), *-or-* (*dököt-or-ø-ø* : *dököt-or-ic-a*) i *-ор-/ёр-* (дóкт-ор-ø-ø : дóкт-ор-и-а, лифт-ёр-ø-ø : лифт-ёр-и-а), *-log-* (*psih-ò-log-ø-ø* : *psih-ò-log-inj-a*) i *-лог-* (фил-ó-лог-ø-ø : фил-о-лог-и́н'-а > фил-о-лог-и́н-я), *-telj-* (*vrš-i-telj-ø-ø* : *vrš-i-telj-ic-a*) i *-тель-* (хран-й-тель-ø-ø : хран-й-тель-иц-а), *-l-* (*tjèš-i-l-ac-ø-ø* : *tjèš-i-l-ic-a*) i *-л-* (корм-й-л-еу-ø-ø : корм-й-л-иц-а), *-övn-* (*bùnt-övn-ik-ø* : *bùnt-övn-ic-a*) i *-овн²-* (чин-бвн-ик-ø-ø : чин-бвн-иц-а), *-n-* (*klèvet-n-ik-ø* : *klèvet-n-ic-a*) i *-н-* (двóр-н-ик-ø-ø : двóр-н-ик-иц-а > двóр-н-иц-уха). U hrvatskom jeziku značenje »vršitelj radnje« imaju također morfemi *-and-* (*doktòr-and-ø-ø* : *doktòr-and-ic-a*), *-ar-* (s nepostojanim *a*) (*mágist-ar-ø-ø* : *mágist-r-ic-a*), *-ér-* (*magazin-ér-ø-ø* : *magazin-ér-k-a*), *-slov-* (*jezik-o-slóv-ac-ø* : *jezik-o-slóv-k-a*) i *-znan³-* (*pri-rod-o-znán-ac-ø* : *pri-rod-ò-znan-k-a*). U ruskom smo jeziku izdvajali i ove morfeme: *-вед-* (язык-о-вéд-ø-ø : язык-о-вéд-к-а), *-еу-* (s nepostojanim *e*) (*плов-éу-ø-ø* : *плов-ч-и́х-а* – s alternacijom *и/у*), *-ир-* (команд-íр-ø-ø : *команд-íр-и-а*), *-ун-* (лг-Эн-ø-ø : лг-Эн'-ј-а, ortografski – лгЭнья) i *-ч-* (тк-а-ч-ø-ø : *тк-а-ч-и́х-а*). Uz morfem *-ok-* koji nosi i sadržaj »vršitelj radnje« i sadržaj »muška osoba« ne uspostavlja se suodnos »onaj« : »ona« (*игр-óк-ø*, *ход-óк-ø*, *ед-óк-ø* i sl.).

Značenje »onaj« (»muška osoba«) nose u ruskom jeziku morfemi *-ø-*, *-еу-* (s nepostojanim *e*) i *-ик-* kojima u hrvatskom jeziku odgovaraju morfemi *-ø-*, *-ac-* (s nepostojanim *a*) i *-ik-*. Značenje »ona« (»ženska osoba«) imaju ruski morfemi *-иц-*, *-к-* i *-ин'-/ын'-*, koje možemo dovesti u vezu s hrvatskim morfemima *-ic-*, *-k-* i *-inj-*.

U ruskom jeziku značenje »ženska osoba« nose također morfemi: *-ecc-* (*noým-ø-ø* : *noým-écc-a*), *-ic-* (акт-ёp-ø-ø : *акт-p-и́c-a*), *-ux-* (врач-ø-ø : *врач-и́х-а*), *-ичк-* (биó-лог-ø-ø : *био-лог-и́чк-а*), *-j-* (пляс-Эн-ø-ø : *пляс-Эн'-ј-а*, ortografski *плясÉнья*), *-ух-* (крик-Эн-ø-ø : *крик-Эx-а*), *-ниц-* (зрú-тель-ø-ø : *зрú-тель-иц-а*) i *-и-* (дирékt-ор-ø-ø : *дирékt-ор-и-а*). Značenje »ženska osoba« nosi i hrvatski morfem *-kinj-* koji u ruskom jeziku nije

1 Imenice универсант и универсантка preuzete su iz Большой толковый словарь, 2000, str. 1389.

2 Morfem *-овн-* izdvaja se u imenicama: *вин-бвн-ик-ø*, *вин-бвн-иц-а*, *чин-бвн-ик-ø* i *чин-бвн-иц-а* (Кузнецова-Ефремова, 1986: 62, 394).

3 Morfem *-znan-* izdvajamo ovdje kao sufiksoid koji ima istu funkciju kao i internacionalni sufiksoidi *-log-*, *-graf-* i sl. Usp.: *fil-o-lòg-ij-a* i *jezik-o-znàn-stv-o*.

prisutan. Izbor morfema sa značenjem »ženska osoba« koji će stajati nasuprot morfemu sa značenjem »muška osoba« u oba jezika ovisi o sociolinguističkim razlozima. Primjerice, imenice poput *доктор-и-ч-ик-а*, *врач-ик-а*, *докт-ор-и-а* i sl., odnosno riječi koje u svom sastavu imaju morfeme *-ux-* ili *-ui-* sa značenjem »ženska osoba« ne pripadaju suvremenom ruskom književnom jeziku, nego narodnom razgovornom jeziku (rus. *просторечие*).

Uz morfeme koji znače »vršitelj radnje« Josip Silić izdvaja i morfeme sa značenjem »trpitelj radnje«. To su: *-an-* (*прогн-an-ик-φ* : *прогн-an-ic-a*), *-en-* (*затвор-ен-ик-φ* : *затвор-ен-ic-a*) i *-jen-* (*ран-jen-ик-φ* : *ранj-en-ik-φ* : *rānj-en-ic-a*). U ruskom jeziku osim morfema *-ан-* (*содерж-ан-еу-φ* : *содерж-ан-к-a*) i *-ен-* (*лиш-эн-еу-φ* : *лиш-эн-к-a*) izdvojili smo još neke morfeme koji mogu označivati osobu na kojoj se vrši radnja. To su morfemi: *-анн-* (*из-гн-анн-ик-φ* : *из-гн-анн-иу-а*), *-ант-* (*арест-ант-φ-φ* : *арест-ант-к-a*) i *-и-* (*за-лож-и-ик-φ* : *за-лож-и-иу-а*).

Značenje »osobina« nose ovi hrvatski i ruski morfemi: *-ак-* (*вјешт-ак-φ-φ* : *vješt-ak-inj-a*) i *-ак-/як-* (*чуд-ак-φ-φ* : *чуд-ак-к-a*, *бос-ак-φ-φ* : *бос-ак-к-a* – s alternacijom *κ/γ*), *-ав-* (*лаж-ав-ак-φ* : *лаж-ав-ic-a*) i *-ав-* (*крас-ав-еу-φ* : *крас-ав-иу-а*), *-ив-* (*примит-ив-ак-φ* : *примит-ив-к-a*) i *-ив-* (*лен-ив-еу-φ* : *лен-ив-иу-а*), *-лив-* (*лаз-лив-ак-φ* : *лаз-лив-ic-a*) i *-лив-* (*счаст-лив-еу-φ* : *счаст-лив-иу-а*). U hrvatskom su jeziku za osobinu predviđeni i morfemi *-жив-* (*шал-жив-ак-φ* : *шал-жив-ic-a*), *-эзлив-* (*срам-эзлив-ак-φ* : *sram-эзлив-ic-a*) i *-як-* (*себичн-як-φ-φ* : *себичн-як-ин-еу-а*). Značenje »osobina« nose i ovi ruski morfemi: *-ач-* (*сил-ач-φ-φ* : *сил-ач-к-a*), *-и-* (*Эм-и-ик-φ* : *Эм-и-иу-а*) i *-ун-* (*горб-Эн-φ-φ* : *горб-Эн'-и-а* – ortografski *горбЭнья*).

Morfem *-еу-* može nositi i sadržaj »osobina« i sadržaj »muška osoba«, ali se u tom slučaju ne uspostavlja suodnos »muška osoba«: »ženska osoba«: *скун-еу-φ*, *насл-еу-φ*, *лж-еу-φ* itd.

Sadržaj »pristaša, pripadnik, sljedbenik učenja, pokreta, reda ili pravca« imaju ovi hrvatski i ruski morfemi: *-ов-* (*аристотел-ов-ак-φ* : *аристотел-ов-к-a*) i *-ов-* (*толст-ов-еу-φ* : *толст-ов-к-a*), *-ев-* (*мáтош-ев-ак-φ* : *мáтош-ев-к-a*) i *-ев-* (*врѓагел-ев-еу-φ* : *врѓагел-ев-к-a*), *-ин-* (*бenedikt-ин-ак-φ* : *benedikt-ин-к-a*) i *-ин-* (*бенедикт-ин-еу-φ* : *бенедикт-ин-к-a*), *-ант-* (*протест-ант-φ-φ* : *протест-ант-ic-a*) i *-ант-* (*промест-ант-φ-φ* : *промест-ант-к-a*), *-ист-* (*расионал-ист-φ-φ* : *расионал-ист-ic-a*) i *-ист-* (*декабр-ист-φ-φ* : *декабр-ист-к-a*). Hrvatskom morfemu *-ижан-* (*вагнер-ижан-ак-φ* : *vagner-ижан-к-a*) odgovara u ruskom jeziku morfem *-иан-* (*пресвитер-иан-еу-φ* : *пресвитер-иан-к-a*). Izdvojili smo još nekoliko ruskih morfema: *-ан-* (*лютер-ан-ин-φ* : *лютер-ан-к-a*) (kao morfem sa značenjem »muški spol« pojavljuje se ovdje *-ин-*), *-и-* (*языч-и-ик-φ* : *языч-и-иу-а*), *-ян-* (*ортографский-ян-*) (gagel-ян-еу-φ : *гагель-ян-иу-а*) i *-овик-/евик-* (*перед-овик-φ-φ* : *перед-овиц-к-a*, *больши-евик-φ-φ* : *больши-евиц-к-a*).

Sadržaj »pripadnik naroda, stanovnik zemlje, naseljenoga mjesta i područja« nose ovi morfemi u ruskom i hrvatskom jeziku: *-ак-* (s nepostojanim a) (*Славон-ак-φ* : *Slàvon-k-a*) i *-еу-* (s nepostojanim e) (*нéм-еу-φ* : *нéм-к-a*), *-ат-*

(*Azìj-āt-ø-ø* : *Azìj-at-kinj-a*) i *-am-* (ази-áм-ø-ø : ази-áм-к-а), *-ān-* (*Amerik-án-ac-ø* : *Amerik-ān-k-a*) i *-an-/ян-* (америк-áн-еç-ø : мексик-áн-к-а, арм-ян-йн-ø : арм-йн-к-а), *-čan-* (*Zágreb-čan-in-ø* > *Zágrep-čan-in-ø* : *Zá-grep-čan-k-a*) i *-chan-* (дам-чан-ин-ø : дам-чан-к-а), *-īn-* (*Dalmat-īn-ac-ø* : *Dalmàt-īn-k-a*) i *-in-* (груз-йн-ø-ø : груз-йн-к-а), *-uz-* (*Frànc-ūz-ø-ø* : *Frànc-ūz-kinj-a* > *Frànc-ūs-kinj-a*) i *-uz-* (франц-Эз-ø-ø : франц-Эж-енк-а). Hrvatskom morfemu *-k-* odgovara ruski morfem *-ок-* (s nepostojanim *o*), s tim da je u oba jezika prisutna alternacija *k/č*, odnosno *κ/ч* (*Tùr-č-in-ø* : *Tùr-k-inj-a* i *mÉp-ок-ø-ø* : *myp-Ч-ÁНК-а*).

U hrvatskom jeziku za pripadnika naroda ili stanovnika naseljenoga mjesta predviđeni su i morfemi: *-ēz-* (*Kin-ēz-ø-ø* : *Kin-ēz-kinj-a* > *Kin-ēs-kinj-a*), *-jan-* (*Tibet-jan-in-ø* > *Tibeć-an-in-ø* : *Tibeć-ān-k-a*) i *-ják-* (*Bòsn-ják-ø-ø* : *Bòsn-јак-ø-ø* : *Bošnj-јак-inj-a*), a u ruskom jeziku i morfemi: *-ак-/як-* (*npycc-ák-ø-ø* : *npycc-áč-k-a*, *сибир-јак-ø-ø* : *сибир-яч-к-а* – s alternacijom *κ/ч*), *-um-* (*odecс-úm-ø-ø* : *одесс-úм-к-а*) i *-ич-* (*москв-ýч-ø-ø* : *москв-ýч-к-а*).

Ovdje se kao morfem sa značenjem muškoga spola pojavljuje u hrvatskom jeziku *-in* – i *-ин-* u ruskom. Kao morfemi ženskoga spola pojavljuju se u ruskom jeziku *-енк-*, *-анк-* i *-янк-*.

U oba jezika pojavljuje se i morfem *-ø-* koji ima i značenje »pripadnik« i značenje »muška osoba« (*Hrvát-ø-ø* : *Hrvát-ic-a* i *xopeám-ø-ø* : *хорвám-к-а*).

Mocija se može izražavati i supletivno kada se za označivanje osoba muškoga i ženskoga spola koriste dvije različite osnove, npr. *sín* i *kćí* u hrvatskom jeziku i *сын* i *дочь* u ruskom jeziku.

Kod imenica koje označuju životinje nazivi za mužjaka i ženku često imaju supletivne oblike u oba jezika: *бык* i *корова*, *bìk* i *kràva*; *nemEx* i *κÉрица*, *píjetao* i *kòkoš* itd. Moguća je i sufiksalna tvorba ženskoga mocijskog parnjaka: *làv-ø-ø* : *làv-ic-a* i *лев-ø-ø* : *льв-иц-а*, *slòn-ø-ø* : *slòn-ic-a* i *слон-ø-ø* : *слон-úх-а*. U ovim primjerima nasuprot morfemu sa značenjem »muški spol« (*-ø-* u hrvatskom i ruskom) stoji morfem sa značenjem »ženski spol« (*-ic-* u hrvatskom i *-иц-* ili *-ух-* u ruskom jeziku).

Proučavajući transmorphemizaciju ruskih imenica u hrvatskom jeziku, ustavljavili smo da model i replika mogu imati isto morfemsko ustrojstvo. Primjerice, imenice *колхóз-н-ик-ø* i *колхóз-н-иц-а* nakon prilagodbe hrvatskom morfološkom sustavu izgledaju ovako: *kòlhoz-n-ik-ø* i *kòlhoz-n-ic-a*. Ruski morfem *-н-* i hrvatski morfem *-n-* nose značenje »vršitelj radnje«, a nasuprot morfemu sa značenjem »muška osoba« (*-ик-* u ruskom jeziku i *-ик-* u hrvatskom) stoji morfem sa značenjem »ženska osoba« (*-иц-* u ruskom i *-ic-* u hrvatskom jeziku). Na isti se način podudara morfemsko ustrojstvo mocijskih parnjaka *уdár-н-ик-ø* : *удáр-н-иц-а* i *ùdár-n-ik-ø* : *ùdár-n-ic-a* te *совхóз-н-ик-ø* : *со-vxóz-н-иц-а* i *sòvhoz-n-ik-ø* : *sòvhoz-n-ic-a*.

Ruskim modelima *mpÉж-ен-ик-ø* i *mpÉж-ен-иц-а* odgovaraju hrvatske replike *trùd-ben-ik-ø* i *trùd-ben-ic-a*. Ovdje značenje »vršitelj radnje« nose morfemi *-ен-* (u ruskom) i *-ben-* (u hrvatskom).

Ruski morfem *-eу-* može nositi i sadržaj »pristaša pokreta« i sadržaj »muška osoba«, a u hrvatskim rusizmima umjesto morfema *-eу-* pojavljuje se morfem *-ac-* (*комсомол-еу-φ* : *комсомоль-к-a* i *komsomól-ac-φ* : *komsomól-k-a*).

Morfem *-k-* sa značenjem »ženska osoba« transmorphemizira se u hrvatskom kao *-inj-* u ovim primjerima: *кулák-φ-φ* : *кулáч-к-a* i *kùlák-φ-φ* : *kùlák-inj-a*, *больш-евíк-φ-φ* : *больш-евíч-к-a* i *boljš-evík-φ-φ* : *boljš-evík-inj-a*, *меньш-евíк-φ-φ* : *меньш-евíч-к-a* i *menjš-evík-φ-φ* : *menjš-evík-inj-a*.

Imenice poput *boljševík* i *menjševík* rusizmi su i semantički i strukturalno, budući da se sastoje od morfema ruskoga podrijetla. Izdvojili smo i skupinu hrvatskih imenica koje nisu rusizmi u smislu njihove strukture, ali imaju rусko podrijetlo značenja. Morfemsko ustrojstvo takvih »semantičkih« rusizama obuhvaća internacionalne morfeme prisutne u svim europskim jezicima. I u ruskom i u hrvatskom jeziku često se pojavljuje morfem latinskog podrijetla *-ist-* (*-icm-*) koji nosi sadržaj »pristaša ili sljedbenik učenja, pokreta ili pravca«: *троцк-úсм-φ-φ* i *трòцк-ист-φ-φ*, *октябр-úсм-φ-φ* i *октòбр-ист-φ-φ*, *сталин-úсм-φ-φ* i *сталиjn-ист-φ-φ*. Ženski mocijski parnjaci ovih imenica tvore se pomoću morfema *-к-* u ruskom i *-kinj-* u hrvatskom jeziku: *троцк-úсм-φ-φ* : *троцк-úсм-к-a* i *трòцк-ист-φ-φ* : *трòцк-ист-kinj-a*, *октябр-úсм-φ-φ* : *октòбр-ист-φ-φ* : *октòбр-ист-kinj-a*, *сталин-úсм-φ-φ* : *сталин-к-a* i *сталиjn-ист-φ-φ* : *сталиjn-ист-kinj-a*.

Zaključno bi se moglo reći da tipološka i genetska sličnost hrvatskoga i rусkoga jezika najviše dolazi do izražaja na razini morfološkog sustava, što potvrđuje i sličnost morfemskog ustrojstva hrvatskih i ruskih imenica u kojima morfemi sa značenjem muškoga spola stoje nasuprot morfemima koji znače ženski spol.

Bibliografija

Rječnici i priručnici

- Anić, V. (1998). *Rječnik hrvatskoga jezika*. Zagreb.
- Anić, V., Goldstein, I. (1999). *Rječnik stranih riječi*. Zagreb.
- Klaić, B. (1985). *Rječnik stranih riječi. Tuđice i posuđenice*. Zagreb.
- Rječnik hrvatskoga jezika* (2000). Glavni urednik Jure Šonje. Zagreb: Leksikografski zavod Miroslav Krleža.
- Большой толковый словарь русского языка* (2000). Гл. ред. Кузнецов С. А. Санкт-Петербург.
- Кузнецова, А. Т., Ефремова, Т. Ф. (1986). *Словарь морфем русского языка*. Москва: Русский язык.
- Обратный словарь русского языка* (1974). Москва: Советская Энциклопедия.
- Ожегов, С. И., Шведова, Н. Ю. (2000). *Толковый словарь русского языка*. Москва.
- Словарь русского языка в 4 томах* (1999). Москва: АНССР.
- Фасмер, М. (1986). *Этимологический словарь русского языка в 4 томах*. Москва: Прогресс.
- Языкоzнание. Большой энциклопедический словарь* (2000). Гл. ред. Ярцева В. Н. Москва: Большая Российская энциклопедия.

Literatura

- Bukarica, M. (1999). Rod imenica koje znače profesiju u ruskom i hrvatskom jeziku. *Suvremena lingvistika* 47–48, 3–28. Zagreb.
- Silić, J. (1995). *Morfologija hrvatskoga jezika: udžbenik za 2. razred gimnazije*. Zagreb: Školska knjiga.
- Silić, J. (2001). *Hrvatski jezik 2*. Zagreb: Školska knjiga.
- Историческая типология славянских языков (1986). Под. ред. Мельничук А. С. Киев.
- Русская грамматика 1 (1982). Под. ред. Шведовой Н. Ю. Москва: Наука.
- Современный русский язык (2001). Под. ред. Новикова Л. А. Санкт-Петербург: Лань.

Образование парных существительных, обозначающих лиц мужского и женского пола, в хорватском и русском языках

В работе проводится сравнение морфемного состава хорватских и русских существительных, в которых морфемы со значением »мужской пол« противопоставляются морфемам со значением »женский пол«. Анализ основывается на структуралистском подходе к морфологической системе, примененном Йосипом Силичем в его трудах по морфологии хорватского языка.

Вначале рассматривается распределение хорватских и русских существительных по родам и определяется необходимость разграничения социологического понятия »пол« от грамматического понятия »род«. Затем анализируется структура хорватских и русских существительных, которые при помощи соответствующих морфем выражают противопоставление по полу и означают (1) субъекта, производителя действия, (2) лицо, на которое направлено действие, (3) носителя признака, (4) последователя какого-либо учения, движения или направления, (5) лицо по его национальной принадлежности или месту жительства.

Ključne riječi: mocijska tvorba, morfem, morfologija, hrvatski jezik, ruski jezik
Ключевые слова: образование родов, морфема, морфология, хорватский язык, русский язык